

شافئىي مەزھىپى

ئېنىقلىما:

شافئىي مەزھىپى ئىسلام ئالىمىدىكى تۆت چوڭ سۈننىي فىقھىي مەزھەپنىڭ بىرى. ئىمام مۇھەممەد ئىبنى ئىدرىس ئەششافئىي (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) نىڭ ئىسمىغا ئاساسەن "شافئىي مەزھىپى" دەپ ئاتالغان.

قورۇلۇشى ۋە ئاساسلىق كىشىلىرى:

مەزھەپنىڭ ئاساسچىسى ئىمام مۇھەممەد ئىبنى ئىدرىس ئەششافئىي ئەلقۇرەشى ئەلمەتلەبىدۇر. ئۇ ھىجرىيەنىڭ 150 - يىلى، يەنى ئەبۇ ھەنىفە ۋاپات بولغان يىلى غەزەدە توغۇلغان ۋە ھىجرىيە 204 - يىلى مىسىردا ۋاپات بولغان.

- كىچىك چېغىدىلا دادىسى ۋاپات بولۇپ كېتىپ، ئانىسى (يەمەننىڭ ئەزدە، دېگەن يىرىدىن ئىدى) ئۇنى مەككىگە ئېلىپ بارغان. ئۇ مەككىدە ئۆسۈپ يېتىلگەن، قۇرئان كەرىمنى يادلىغان، تىل، شېئىر ۋە ئەدەبىيات بىلەن شۇغۇللانغان. غەيرى ئەرەبلەردىن يىراق تۇرۇش ئۈچۈن سەھراغا چىقىپ كەتكەن. ئۇ يەردە «الموطأ» نى يادلىغان ۋە ئۇ يەرنىڭ ئۆلىمالىرىدىن، بولۇپمۇ مۇسلىم ئىبنى خالىد ئەزەنگىدىن قۇرئان ئىلىملىرى ۋە فىقھىي ئۈگەنگەن. ئىمام مالىكتا ئوقۇش ئۈچۈن مەدىنىگە بارغان ۋە ئۇنىڭدا ئوقۇغان، «الموطأ» نى ئېغىزىدىن ئاڭلىغان. ھەدىس ۋە ھەدىس ئىلىملىرىنى سۇفيان ئىبنى ئۇيەيىنە ۋە مەدىنە ئۆلىمالىرىدىن تەلىم ئالغان. بۇلاردىن كېيىن، ھىجرىيە 195 - يىلى ئىراققا كېتىپ، ئۇ يەردە ئەبۇ ھەنىفەنىڭ شاگىرتى مۇھەممەد ئىبنى ھەسەننىڭ ھۇزۇرىدا ئىلىم ئىگەللىگەن. باغداتتا دەلىل كىتابى ئورنىدا كۆرىلىدىغان ئۆزىنىڭ كونا فىقھىسىنى يازغان. بۇنىڭدىن كېيىن، ھىجرىيە 199 - يىلى مىسىرغا بارغان ۋە ئۇ يەردە ئۆزىنىڭ فىقھىي مېتودولوگىيىسىگە ئائىت كىتابى «الرسالە» نى، فىقھىغا ئائىت «الأم» ناملىق كىتابىنى يېزىپ چىققان. ئۇ ھەدىستە، ئۇسۇل (دىن مېتودولوگىيىسى) دا ۋە فىقھىدا ئىمام بولغىنىدىن سىرت، تىل ۋە ئەدەبىيات ساھەسىدىمۇ ئالىم ئىدى. شافئىيغا نۇرغۇن كىشىلەر مەدھىيە ئوقۇشقان. تارىخچىلار ئۇنىڭ توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ دۇنيانىڭ ئىمامى، مەيلى شەرق ياكى غەربتە بولسۇن زېمىننىڭ ئالىمىدۇر.»

- ئۇ ئوقيا ئېتىشىنى ئۈگەنگەن، ئۇنىڭغا ئىشتىياق باغلىغان ۋە ئوقيا ئېتىشتا ماھىر بىر كىشىگە ئايلىنىپ، ئون پاي ئوقيا ئاتسا ھەممىسى تەككۈدەك دەرىجىگە يەتكەن. ئۇنىڭ بىر قىسىم تالىپلىرىغا «ئىككى نەرسىگە ھەۋىسىم بار ئىدى؛ بىرى ئوقيا، ئىككىنچىسى ئىلى

م. ئوقيا ئېتىشتا مۇۋەپپىقىيەت قازاندىم، ئون پاي ئاتسام ھەممىسى نىشانغا تىگىدۇ.» دېگەن، ئەمما، ئىلىم ھەققىدە گەپ قىلمىغان. سورۇندىكىلەردىن بەزىلەر: «ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، سەن ئىلىم جەھەتتە ئوقيا ئېتىشتىنمۇ بەكرەك يىتىشتىڭ» دېيىشكەن.

داغلىق كىتابلىرى:

- «الحجة»، ئۇ بۇ كىتابنى ئىراقتا تالىبلىرىغا ئىملا قىلىپ بەرگەن.
- «الأم»، بۇ كىتابنى مىسىردا تالىبلىرىغا ئىملا قىلىپ بەرگەن.
- «الرسالة في الأصول»، بۇ كىتاب، مالىك ۋە ئىراقلقلاردىن پەرقلىق ھالدا، مۇشۇ ساھەدە تۇنجى يېزىلغان كىتابلارنىڭ بىرى.
- يېقىندا بېسىلغان بىر پارچە شېئىرلار توپلىمىمۇ ئۇنىڭغا تەۋەدۇر.

مەرتىۋىسى:

شاگىرتى ئەھمەد ئىبنى ھەنەل ئۇنىڭ توغرىسىدا مۇنداق دېگەن: "پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئاللاھ تائالا ھەر يۈز يىلنىڭ بېشىدا بۇ ئۈممەتنىڭ دىنى ئىشلىرىنى ئىسلاھ قىلىدىغان بىر كىشىنى ئەۋەتىدۇ.» دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ. ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز بۇ يۈزنىڭ بېشىدىكى كىشى ئىدى، يەنە بىر يۈز يىلنىڭ بېشىدىكى كىشىنىڭ شافىئى بولۇپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن."

◆ ئەبۇ يەئقۇب يۇسۇف ئىبنى يەھيا ئەلبۇۋەيتى (231ھ - ۋاپات بولغان): مىسىردىكى بىر يېزىدىن بولۇپ، ئىمام شافىئىنىڭ ئەڭ چوڭ شاگىرتلىرىدىن بىرى ئىدى. ئۇنى پەتۋا بىرىشكە بۇيرۇيتتى. شافىئى باغدادقا چاقىرىلغاندا، ئۇنى مىسىردىكى بىر دەرسخانىسىغا ئۆزىنىڭ ئىز باسارى سۈپىتىدە قالدۇرۇپ قويغان. «قۇرئان مەخلۇق» دەيدىغان بالايى قازا سۆز مەيدانىغا كەلگەندە تۈرمىگە تاشلانغان. ئۇ تۈرمىدە كىيىملىرىنى يۇيۇيتتى، ھەر جۈمە كۈنى يۈيۈنۈپ، خوشپۇراق نەرسىلەرنى ئىستېمال قىلاتتى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئەزان ئاۋازىنى ئاڭلاپ، تۈرمىنىڭ ئىشىكىگە چىقاتتى، بىراق ئۇنى گۈندىپايىلار "قايتقىن، ئاللاھ ساڭا رەھىم قىلسۇن!" دەپ قايتۇرۇۋىتتەتتى. ئۇ شۇ چاغدا "ئىي رەببىم، سېنىڭ نىدايىڭغا ئاۋاز قوشقان ئىدىم، ماڭا يول قويۇشىمىدىلار، دەيتتى. ئۇ شۇ ھالەتتە تۈرمىنىڭ قېيىن شارائىتى ئىچىدە ئۆلۈپ كەتتى. ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!"

◆ ئەبۇ ئىبراھىم ئىسمائىل ئىبنى يەھيا ئەلمەزنى (175ھ - 264ھ) ئەلفەقىيە ئەرراۋىيە ئەلمىسىرىدۇر. شافىئى ئۇنىڭ توغرىسىدا مۇنداق دېگەن: «ئەلمەزنى مەزھىپىنىڭ يارىدەمچىسى».

ئۇنىڭ ھاياتىنى يازغانلار «زاھىد، ھارامدىن قورقىدىغان، دۇنيا چوڭ بىلىپ كەتمەيدىغان، چاقىرغان يەرگە بارىدىغان كىشى ئىدى» دېيىشكەن. ئۇ نۇرغۇن كىتاب

يازغان بولۇپ، مۇھىملىرى تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت: «الجامع الكبير»، «الجامع الصغير»، «المنثور»، «المسائل المتبرة»، «الترغيب في العلم»، «الوثائق» ۋە «المختصر الصغير».

◆ رەببىئۇ ئىبنى سۇلەيمان ئىبنى ئابدۇلجبار ئەلمۇرادى (174ھ - 270ھ): بۇ كىشى، شافئىينىڭ ھىمايىچىسى، كىتابلىرىنىڭ رىۋايەت قىلغۇچىسى بولۇپ، ئەمرۇ ئىبنى ئاس جامىسىنىڭ مەزىنى ئىدى. «الرسالة»، «الأم» ۋە باشقا كىتابلار بىزگە ئۇنىڭ قولى ئارقىلىق يىتىپ كەلگەن.

◆ ئەبۇ ھەفس ھەرمەلە ئىبنى ئابدۇللاھ ئەننەجىبى ئەلمىسرى (166ھ - 243ھ): شافئىي، مۇسلىم ۋە ئىبنى ماجەلەردىن ھەققىدە رىۋايەت قىلغان. ئىبنى مۇئىين ۋە باشقىلار ئۇنىڭغا مەدھىيە ئوقۇغان. ئۇنىڭ «المبسوط»، «المختصر»، «الشروط» (ئۈچ توملۇق) ناملىق كىتابلرى بار، ئۇنىڭدىن باشقا ئون تومدىن تەركىب تاپقان «السنن» ناملىق كىتابى ۋە باشقىلارمۇ بار.

◆ ئەبۇ ئەلى ھۈسەين ئىبنى ئەلى ئىبنى زەيد ئەلكەرابىيىسى (245ھ ياكى 248ھ دە ۋاپات بولغان): باغدادنىڭ فىقھىي ئالىمى ئىدى. دەسلەپتە ھەنەفىي مەزھىپىنىڭ فىقھىسىنى ئۈگەنگەن، شافئىي باغدادقا كەلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ سورۇنلىرىدا ئولتۇرۇپ، دەرس ئاڭلىغان ۋە ئۇنىڭ فىقھىسىنى ئۈگۈنۈپ، شافئىي مەزھىپىگە ئەگەشكەن. قۇرئان مەخلۇق دېگەن تېمىدا دوستى ئىمام ئەھمەدكە قارشى چىققان. ئۇنى ھەنبەلىلەر يالغۇز قويغان ۋە ئىمام ئەھمەدكە ھاقارەت قىلغاندىن كېيىن كىشىلەر ئۇنىڭغا قولاق سالغان.

◆ ئەبۇ ئابباس ئەھمەد ئىبنى ئۆمەر ئىبنى سەرىيىچ (306ھ ۋاپات بولغان): ئۆز زامانىسىدىكى شافئىي مەزھىپىنىڭ بايراقدارى ئىدى. شافئىي مەزھىپى ئۇنىڭ سەۋەبى بىلەن ئۇيۇققىچە تارقالدى.

مەزھەپنىڭ توپلىنىش باسقۇچلىرى:

شافئىي مەزھىپى ئۆز قۇرغۇچىسىنىڭ قولىدا ئىككى خىل ئىجتىھاد باسقۇچىنى باشتىن كەچۈردى:

بىرىنچىسى: باغدادتا تارقاتقىنى بولۇپ، ئۇ كونا مەزھەپ ئىدى، ئۇنىڭغا شافئىينىڭ ئىملاسى ئاساسىدا زەئفىرانى تەرىپىدىن توپلانغان «الحجة» ناملىق كىتابى ۋەكىللىك قىلاتتى.

ئىككىنچى باسقۇچ: ھىجرىيە 199 - يىلى مىسىرغا كۆچۈپ بارغاندىن كېيىن، كىتابلىرىنى قايتا كۆرۈپ چىقىپ، ئۇنىڭدىكى قاراشلارنى تاۋلىغان، بەزى پىكىرلىرىدىن قايتقان، يەنە بەزىلىرىنى موقىملاشتۇرغان. ئارقىدىن يەكۈنلىگەن خۇلاسىنى توپلىغان. ئۇنىڭ يېڭى كىتابلىرىنى رەببىئۇ ئىبنى سۇلەيمان رىۋايەت قىلغان.

شافئىي باغداتتا يازغانلىرىنى مىسىردا يازغانلىرى بىلەن ئالماشتۇرغان. ئۇ (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) مۇنداق دېگەن: «باغداتتا يازغان كىتابىمدىن بىر نەرسە رىۋايەت قىلغان كىشىنى توغرا قىلدى، دەپ قارىمايمەن»

شافئىي مەزھىپىنىڭ ئۇسۇلى (ئاساسلىرى):

- قۇرئان: بۇ بىرىنچى ئاساس بولۇپ، باشقا بىر نوقتتا دالالەت قىلىدىغان بىرەر دەلىل ئوتتۇرىغا چىقىمىغان ئەھۋالدا، ئۇنىڭ زاھىرى (سىرتقى) مەنىسىگە ئاساسەن ئەمەل قىلىنىدۇ.

- سۈننەت: ھەتتا خەبەر ۋاھىد بولغان تەقدىردىمۇ ئەگىشىش ۋاجىب بولغان ئىككىنچى ئاساس: ئۇنىڭ سەھىھلىك ۋە رىۋايەت قىلغۇچىلىرىنىڭ زەنجىرىسىمان ھالدا كىلىشىدىن باشقا شەرتى يوق. شافئىي « ناملىق كىتابىدا خەبەر ۋاھىد ھەققىدە چىڭ تۇرغان ۋە ھەدىسشۇناسلارنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشكەن، شۇڭا ئۇ ھەدىسشۇناسلار تەرىپىدىن "سۈننەتنىڭ ھىمايىچىسى" دەپ ئاتالغان. ئەمما، شافئىي، سەئىد ئىبنى مۇسەيبىتىن باشقىلارنىڭ رىۋايەت قىلغان "مۇرسەل" ھەدىسلىرىنى دەلىل سۈپىتىدە قوللىنىشىنى نەزەردىن ساقىت قىلغان؛ چۈنكى، شافئىي ئۇنىڭ رىۋايەتچىلىرىنى ئۇچىراتقان. ئەمما بۇنى ھەنەفىيلەر توغرا تاپمىغان.

- ئىجمائى: شافئىي ئىجمائى «بىرلا كىشى قىلغان رىۋايەتتىن مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ» دەپ، ئىجمائى بىرلا ئادەم قىلغان رىۋايەتنىڭ ئالدىغا قويدۇ.

- قىياس: قۇرئان ياكى سۈننەتتە ئاساسىي بولۇش ياكى سەۋەبىنىڭ توراقلىق بولۇشى شەرتى ئاساسدا قىياسنى قوللىنىدۇ.

شافئىي باشقا بارلىق فىقھىي مەنبەلەرنى رەت قىلىدۇ. مەسىلەن:

- ئىستىھسان: ئۇ ئىستىھساننى يوققا چىقىرىش ئۈچۈن بىر كىتاب يازغان ۋە ئۇنىڭ «كىمكى ئىستىھساننى قوللىنىدىكەن شەرىئەت يولغا قويغان بولىدۇ» دېگەن سۆزى كەڭ تارقالغان. ئۇ بۇ سۆزى ئارقىلىق ئەبۇ ھەنىفىگە قارشى چىققان.

- مەسالىھ ئەلمۇرسەلە: مالىكىي مەزھىپى تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنغان بۇ نوقتىغىمۇ ئەمەل قىلمايدۇ.

- مەدىنىلىكلەرنىڭ ئەمەللىرى: شافئىي بۇ مەسىلىدە ئۆزىنىڭ «الأم» ناملىق كىتابىدا مالىكىيلارغا رەددىيە قايتۇرغان.

- ساھابىلەرنىڭ سۆزلىرى: ئۇنىمۇ ئىجتىھاد بولۇپ قېلىش ئېھتىماللىقى ۋە ئۇنىڭدىمۇ خاتالىقنىڭ سادىر بولۇشىنىڭ مۇمكىنلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، قوبۇل قىلمىغان.

ئىستىھسان: - ياخشىراق بىرەر مەنبەئەت ئۈچۈن بىر ھۆكۈمنى ئۇنىڭدىن ئەۋزەلرەك يەنە بىر ھۆكۈمنى قوبۇل قىلىش، دېمەكتۇر.

- شۇنداق قىلىپ، شافئىي - ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن - سەھىھ ۋە ھەسەن ھەدىسلەرگە دىققىتىنى مەركەزلەشتۈرگەن ۋە ئاللاھنىڭ رەسۇلىنىڭ سۈننىتى بولغان يەردە ھېچكىمنىڭ ھۆججەت كۆرسىتىش ھەققى يوق، دېگەننى ئىلگىرى سۈرگەن. ئۇنىڭ «ئەگەر بىر ھەدىس سەھىھ بولسىلا، ئۇ مېنىڭ مەزھىپىم» دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ.

شافئىي مەزھىپىنىڭ تارقىلىشى:

◆ شافئىي مەزھىپى، شافئىينىڭ يېڭى مەزھىپىنىڭ تارقىلىشى ۋە تالىبلىرىنىڭ بۇ مەزھىپنى تارقىتىشقا كۈچ چىقىرىشى سەۋەبلىك مىسىردا تارقالغان. فاتىمىيلار مىسىرنى كونتروللىقىغا ئالغان چاغدا ئەھلى سۈننەتنىڭ فىقھىسى مۇنقەرز بولۇپ قالغان بولسىمۇ، فاتىمىيلارنى باستۇرغان سالاھۇددىن ئەييۇبىنىڭ قولى ئارقىلىق قايتىدىن جانلانغان.

◆ بۇ مەزھەپ يەنە ئىراق، شاملارغا تارقىغان. ئىراقتىن خۇراسانغا، يەمەن، ھىجاز، ئىران ۋە قىسمەن ھىندىستان ۋىلايەتلىرىگە كېڭەيگەن.

◆ ئىندونوزىيە ۋە مالايسىيەدە شافئىي مەزھىپى ئاساسى ئورۇننى ئىگەللەيدۇ. ئۇ يەرگە ئىسلام ۋە ئۇنىڭ فىقھىسى ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ ھەنبەلى مەزھىپى مەيدانغا كىلىشتىن ئىلگىرىكى تىجارەتچىلىرى ئارقىلىق يىتىپ بارغان.

يۇقىرىقىلاردىن شۇ نەرسە ئايدىڭلىشىدۇكى، شافئىي مەزھىپى تۆت چوڭ سۈننى ئىسلام فىقھى مەزھەپلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ئاساسچىسى ئىمام مۇھەممەد ئىبنى ئىدرىس ئەششافئىي (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن)دۇر. ئىمام شافئىينىڭ مەزھىپىنىڭ ئۇسۇلى قۇرئان ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساغلام سۈننەتلىرى ئاساسىغا تۇرغۇزۇلغان. خەبەر ۋاھىد ھەدىستە چىڭ تۇرىدىغانلىقى ئۈچۈن "سۈننەتنىڭ ھىمايىچىسى" دېگەن نام بىلەن تونۇلغان. بىراق ئۇ، سەئىد ئىبنى ئەلمۇسسەيبىتىن باشقىلار رىۋايەت قىلغان مۇرسەل ھەدىسلەرنى دەلىل سۈپىتىدە قوبۇل قىلمايتتى. چۈنكى سەئىدنىڭ مۇرسەل ھەدىسلىرىنى رىۋايەت دەپ قارايتتى. بۇلاردىن كېيىن، ئىجمائ، قىياسلارنى ئاساس قىلاتتى. شافئىي ئىستېھسان، مەسالھ ئەلمۇرسەلە، مەدىنىلىكلەرنىڭ ئەمەللىرى ۋە ساھابىلەرنىڭ سۆزلىرىنى رەت قىلاتتى. بۇ مەزھەپ مىسىر، ئىراق، شام، خۇراسان، يەمەن، ھىجاز، ئىران ۋە بىر قىسىم ھىندىستان ۋىلايەتلىرىگە تارقالغان. شافئىي مەزھىپىنىڭ مەشھۇر كىتابلىرى، ئىمام شافئىينىڭ «ئام»، نەۋەۋىينىڭ «مختصر المزني»، «روضة الطالبين» ۋە «المجموع»، رافئىينىڭ «فتح القدير شرح الوجيز»، شىيرازىنىڭ «المهذب والتنبية» قاتارلىقلار كىتابلىرىدىن ئىبارەت.

ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن پايدىلىنىش مەنبەلىرى:

(ئا) شافئىي مەزھىپىنىڭ مەشھۇر كىتابلىرىدىن:

- ئىمام شافئىي: الأم
- نەۋەۋىي: مختصر المزني
- ئەررافئىي: فتح القدير شرح الوجيز
- نەۋەۋىي: روضة الطالبين
- شيرازىي: المهذب والتهبيه
- ئەلماۋەردى: الحاوي الكبير
- نەۋەۋىي: المجموع

شافئىيى فقهپسنىڭ پەتۋا ۋە مەھكىمە ئىشلىرىدا تايىنىدىغان نېگىزلىك كىتابى نەۋەۋىينىڭ «منهاج الطالبين» بولۇپ، بۇ كىتابنىڭ خەتتىب ئەششەربىينى تەرىپىدىن ئىزاھلانغان «مغني المحتاج»، ئەررەملىي تەرىپىدىن ئىزاھلانغان «نهاية المحتاج» ۋە ئىبنى ھەجەر ئەلھەيتەمىي تەرىپىدىن ئىزاھلانغان «تحفة المحتاج» قا ئوخشاش نۇرغۇن شەرھىلىرى بار.

(ب) شافئىيى فقهپسنىڭ مەنبەلىرى:

- ئىمام ئەبۇ ئابدۇللاھ مۇھەممەد ئىبنى ئىدرىس ئەششافئىي (204ھ- ۋاپات بولغان): الأم
- ئەبۇ ئىسھاق ئىبراھىم ئىبنى ئەلى ئىبنى يۇسۇف ئەششىيرازىي (476ھ- ۋاپات بولغان): المهذب
- ئەبۇ زەكەرىييا مۇھىددىن يەھيا ئىبنى شەرەف ئەننەۋەۋىي (676ھ- ۋاپات بولغان): منهاج الطالبين

(ج) قىسقارتىلغان كىتابلار:

- ئەبۇ ھامىد ئەلخەزالىي (505ھ- ۋاپات بولغان): الوجيز في فقه مذهب الإمام الشافعي
- ئەبۇ زەكەرىييا مۇھەممەد ئىبنى شەرەف ئەننەۋەۋىي: الروضة في الفروع

(د) مەزھەپنىڭ ئاساسلىق كىشىلىرىنىڭ تەرجىمىلىرى:

ئۇنۋېرسال كىتابلار:

- تاجۇددىن ئابدۇلۋاھەب ئىبنى ئابدۇلكافى ئەسسەبەكى (771ھ - ۋاپات بولغان): طبقات الشافعية الكبرى
- جامالۇددىن ئابدۇررەھىم ئىبنى ئەلھەسەن ئەلئىسنەۋى (772ھ - ۋاپات بولغان): طبقات الشافعية
- د. مۇھەممەد فەۋزى فەيزۇللاھ: المذاهب الفقهية، شوئائۇ نەشرىياتى - كۇۋەيت، 1985م
- د. ھەسەن ئەھمەد مۇرئەبى: الاجتهاد في الشريعة الإسلامية، ئىمام مۇھەممەد ئىبنى سەئۇد ئىسلام ئۇنۋېرسىتېتى نەشىر ئىشلىرى ئىدارىسى - رىياد، 1401ھ
- مۇھەممەد ئەلى ئەسسائىس: تاريخ الفقه، مۇھەممەد ئەلى سۇبەيھ باسما زاۋۇتى - قاھىرە
- مۇھەممەد سالام مەدكۇر: المدخل للفقه الإسلامي، ئەرەب كىتاب نەشرىياتى - قاھىرە
- ئىبىسەۋىي ئەھمەد ئىبىسەۋىي: المدخل للفقه الإسلامي، تەئلىف نەشرىياتى - قاھىرە، 1376ھ
- مۇستەپا شەلەبىي: المدخل لدراسة الفقه الإسلامي، تەئلىف نەشرىياتى - قاھىرە، 1376ھ
- ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەبۇ ھاتىم ئەررازى: آداب الشافعي ومناقبه، ئىلمىي كىتابلار نەشرىياتى - بېيرۇت.